

Økonomi- og Indenrigsministeriet

Folketingets Kommunaludvalg

Finsensvej 15
2000 Frederiksberg

T +45 72269735
F +45 72269742
M cpr@cpr.dk
W cpr.dk

Dato: 9. juli 2012
Enhed: IT og CPR
Sagsbeh.: GK
Sags nr.: 1207136
Dok nr.: 966649

Orientering om høring over udkast til lovforslag

Vedlagt sendes til udvalgets orientering udkast til forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale Personregister og sundhedsloven (Delegation af opgaver vedrørende registrering af indrejse og udstedelse af sundhedskort m.v. i forbindelse med arbejdet i International Citizen Service m.v.), der i dag er sendt i høring til de i udkastet angivne myndigheder og organisationer.

Med venlig hilsen

Margrethe Vestager

Økonomi- og Indenrigsministeriet

Enhed: IT og CPR

Sagsbeh.: GK

Sags nr.: 1207136

Dok. Nr.: 965654

Dato: 9. juli 2012

Høringsliste

Datatilsynet

KL

Danske Regioner

Københavns Kommune

Frederiksberg Kommune

Forsikring og Pension

Finansrådet

Danske Patienter

Praktiserende Lægers Organisation

Forslag

til

Lov om ændring af lov om Det Centrale Personregister og sundhedsloven

(Delegation af opgaver vedrørende registrering af indrejse og udstedelse af sundhedskort m.v. i forbindelse med arbejdet i International Citizen Service m.v.)

Økonomi- og Indenrigsministeriet

§ 1

I lov om Det Centrale Personregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 878 af 14. september 2009, som ændret ved § 35 i lov nr. 1536 af 21. december 2010, § 1 i lov nr. 558 af 18. juni 2012 og § 3 i lov nr. 600 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, *stk. 4*, ændres ”52 kr.” til: ”75 kr.”

2. I § 3, *stk. 4*, indsættes efter 1. pkt. som nyt 2. *pkt.*:

”Beløbet reguleres fra og med 2014 med pris- og lønudviklingen for den kommunale sektor.”

2. pkt. bliver herefter 3. pkt.

3. I § 6, *stk. 3*, indsættes som 4. *pkt.*:

”Kommunalbestyrelsen kan dog anvende bestemmelsen i § 10, *stk. 2*, nr. 2, ved enhver anmeldelse af flytning til en adresse, hvor der i forvejen er registreret andre.”

4. I § 6 indsættes som *stk. 6*:

”*Stk. 6*. En kommunalbestyrelse kan efter aftale helt eller delvist overlade opgaver vedrørende registrering af indrejse i CPR af personer, der tilflytter kommunen fra udlandet og betjenes i et International Citizen Service, til en anden kommunalbestyrelse, som i et International Citizen Service varetager opgaver vedrørende registrering af indrejse i CPR.

5. § 8 affattes således:

”§ 8. Kommunalbestyrelsen skal registrere et barn, hvis forældre ikke har samme bopæl, med bopæl hos den af forældrene, som barnet opholder sig mest hos, uanset hvem af forældrene der har forældremyndigheden eller er bopælsforælder efter forældreansvarsloven.

Stk. 2. Opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, skal kommunalbestyrelsen registrere barnet hos den af forældrene, som har forældremyndigheden alene, medmindre forældrene overfor kommunen erklærer sig enige om, at barnet skal registreres hos den anden.

Stk. 3. Opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, og har forældrene fælles forældremyndighed, skal kommunalbestyrelsen registrere barnet hos den af forældrene, som forældrene overfor kommunen erklærer sig enige om. Enighed anses herudover at foreligge ved dokumentation overfor kommunen af

- 1) indgåelse af retsforlig om barnets bopæl,
- 2) indgåelse af en aftale om barnets bopæl overfor statsforvaltningen,
- 3) indgåelse af en aftale om barnets bopæl, når det i aftalen udtrykkeligt er bestemt, at aftalen kan danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse, eller
- 4) at den ene forælder overfor statsforvaltningen har accepteret at være samværsforælder.

Stk. 4. Opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, som på trods af fælles forældremyndighed ikke efter stk. 3, kan anses at være enige om registreringen af barnets adresse i CPR, skal barnet registreres med bopæl hos den af forældrene, der ved en stillingtagen efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, er bopælsforælder. Er der ikke taget stilling til spørgsmålet om bopælsforælder efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, forbliver barnet registreret på den adresse, barnet havde, før uenigheden opstod, hvis denne adresse er en af de angivne adresser.

Stk. 5. Opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, som på trods af fælles forældremyndighed ikke efter stk. 3 kan anses for at være enige om registreringen af barnets adresse i CPR, og er ingen af de angivne adresser barnets hidtidige adresse, følger barnets bopælsregistrering bopælen for den forælder, som barnet forud for uenigheden havde fælles adresse med, hvis der ikke er taget stilling til spørgsmålet om bopælsforælder efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1. Er ingen af de angivne adresser barnets hidtidige adresse, og havde barnet forud for uenigheden fælles adresse med begge forældre, registreres barnet i CPR med bopæl i kommunen, men som fraflyttet den tidligere adresse, jf. § 6, stk. 4, indtil der er taget stilling til spørgsmålet om bopælsforælder efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, eller der opnås enighed mellem forældrene om registrering af barnets bopæl, jf. stk. 3."

6. § 13, stk. 2, ændres to steder ”er (med)underskriver af flytteanmeldelsen” til: ” overfor kommunen har accepteret den anmeldte flytning”

7. § 13, stk. 3, affattes således:

”*Stk. 3.* Hvis der samtidigt med anmeldelsen af en flytning, der er omfattet af stk. 2, anmodes om navne- og adressebeskyttelse, jf. § 28, på barnets tilflytningsadresse, må den anmeldte tilflytningsadresse og -kommune ikke oplyses til den ikke medflyttende forælder under sagens behandling, herunder i den endelige afgørelse. Hvis der anmeldes flytning til en anden kommune, skal forelæggelsen af flytteanmeldelsen for den af forældrene, der ikke flytter med, altid foretages af fraflytningskommunen, som tillige skal træffe den endelige afgørelse om, hvorvidt flytningen af barnet skal godkendes, samt meddele dette til sagens parter og tilflytningskommunen. Økonomi- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.”

8. I § 16 indsættes som *stk. 7*:

”Stk. 7. Personer, der fra udlandet flytter til en kommune, hvor kommunalbestyrelsen i medfør af § 6, stk. 6, har overladt opgaver vedrørende registrering af indrejse til en anden kommunalbestyrelse, og som betjenes i et International Citizen Service, kan anmelde indrejse til kommunalbestyrelsen i den kommune, der i medfør af § 6, stk. 6, har fået overladt opgaver vedrørende registrering af indrejse i et International Citizen Service.”

9. I § 24, stk. 3, indsættes efter ”4.”: ”og 5.”.

10. § 29, stk. 1, affattes således:

”Enhver har ret til ved henvendelse til sin bopælskommune at få registreret lokalvejviserbeskyttelse i CPR, således at vedkommendes navn og adresse ikke videregives fra CPR til brug for optagelse i lokale vejvisere, jf. § 47.”

11. I § 33, stk. 1, ændres ”27 kr.” til: ”50 kr.”.

12. I § 33, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

”Beløbet reguleres fra og med 2014 med pris- og lønudviklingen for den kommunale sektor.”

13. § 38, stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. Forsikringselskaber og pensionskasser omfattet af lov om finansiell virksomhed samt pengeinstitutter ved administration af opsporing i pensionsøjemed i henhold til lov om finansiell virksomhed, har, ud over oplysningerne i stk. 2, ret til at få leveret oplysninger om civilstand og civilstandsdato, bortset fra oplysning om separation, samt ved registrering i CPR af vedkommendes død tillige oplysning om navn og adresse på afdødes efterlevende ægtefælle eller registrerede partner, medmindre der er registreret beskyttelse af navn og adresse efter § 28.”

14. I § 42, stk. 3, indsættes som et 2. pkt.:

”De nævnte forsikringselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter har til samme formål ret til at få oplyst navn og adresse på en person, der på tidspunktet for den registreredes død var registreret med bopæl i CPR på samme adresse som afdøde, såfremt afdøde og vedkommende person har eller har haft fælles børn, der er registreret i CPR som børn af de pågældende. Navn og adresse kan udleveres, uanset om der er registreret beskyttelse efter § 28.”

15. I § 44, stk. 1, 1. pkt. ændres ”§ 43” til: ”§§ 43 og 45”. I 2. pkt. slettes: ”og”, og efter ”§ 43, stk. 1,” indsættes: ”og § 45”.

16. I § 51, stk. 2, ændres ”52 kr.” til: ”75 kr.”.

17. I § 51, stk. 2, indsættes som nyt 2. pkt.:

”Beløbet reguleres fra og med 2014 med pris- og lønudviklingen for den kommunale sektor.”

2. pkt. bliver herefter 3. pkt.

18. Bilag 1, nr. 7, affattes således:

”Slægtskabsoplysninger: Oplysning om personnummer på mor, far og børn, samt angivelse af mor og far i feltet for indehavere af forældremyndigheden over mindreårige.”

19. I *Bilag 1, nr. 8*, indsættes i 1. pkt. før ”ægtefælle”: ”personnummer på”.

20. I *Bilag 1* til loven indsættes som nyt *nr. 17*:

”17) Eventuel kontaktadresse i forbindelse med behandling af et dødsbo: I forbindelse med behandling af et dødsbo kan enten skifteretten, en udpeget bobestyrer eller en efter dødsboskiftelovens § 25, stk. 6, befuldmægtiget arving i et bo udlagt til privat skifte registreres som kontaktadresse i CPR.”

Bilag 1, nr. 17, bliver herefter nr. 18.

21. I *Bilag 1, nr. 17*, der bliver nr. 18, ændres ”nr. 1-16” til: ”nr. 1-17”.

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

§ 2

I sundhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 913 af 13. juli 2010, som senest ændret ved lov nr. 558 af 18. juni 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 12 indsættes som *stk. 8*:

”*Stk. 8.* En kommunalbestyrelse kan efter aftale helt eller delvist overlade opgaver vedrørende udstedelse af beviser for ret til ydelser efter loven, jf. stk. 1, EU-sygesikringskort og anden dokumentation for, at en person er omfattet af dansk sygesikring, der udstedes med hjemmel i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger til personer, der tilflytter kommunen fra udlandet og betjenes i et International Citizen Service, til en anden kommunalbestyrelse i et International Citizen Service.”

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2013.

§ 4

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. § 1 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formålet med lovforslaget

Formålet med lovforslaget er at efterkomme et kommunalt ønske om, at kommunalbestyrelsen (kommunen) kan samarbejde om varetagelsen af opgaver vedrørende registrering af indrejse i CPR i relation til arbejdet i de 4 International Citizen Service (ICS), der blev etableret i 2011. Det foreslås således, at en kommune kan overlade opgaver vedrørende registrering af indrejse i CPR for så vidt angår udenlandske arbejdstagere m.fl., der flytter til kommunen, til en anden kommune, når denne varetager opgaver vedrørende registrering af indrejse i et ICS. Det foreslås endvidere med henblik på at skabe bedre rammer for den kommunale service, at en kommune kan overlade opgaver til en anden kommune i et ICS vedrørende udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. for personer, der betjenes i et ICS.

Formålet med lovændringen er endvidere at foretage visse mindre justeringer i adgangen til registrering af oplysninger i CPR samt i reglerne om kommunernes bopælsregistrering. Ved lovforslaget gennemføres således visse mindre ændringer af CPR-loven (udvidelse af kommunernes muligheder for at udsende logiværtserklæringer i bopælssager, præcisering af reglerne om bopælsregistrering af børn, ændring af reglerne om videregivelse af oplysninger fra CPR til visse forsikringsselskaber m.fl., indførelse af mulighed for i CPR at registrere en kontaktperson i forbindelse med et dødsboskifte, regulering af de beløb, kommunerne kan opkræve for videregivelse af enkeltoplysninger fra CPR m.v.).

2. Forslaget om at indføre adgang for en kommune til at overlade opgaver vedrørende registrering af indrejse og udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. til en anden kommune i et ICS-center

2.1. Baggrund

Som en udmøntning af den tidligere regerings initiativer vedrørende international rekruttering blev der primo januar 2011 i København, Aarhus, Odense og Aalborg Kommuner etableret fire International Citizen Service (ICS).

Formålet med etablering af centrene er, at udenlandske arbejdstagere og deres medfølgende familie ved at henvende sig ét sted kan få vejledning og offentlig service på tværs af relevante myndigheder.

I de fire centre er Udlændingestyrelsen, statsforvaltningerne, SKAT, Workindenmark-centrene samt de fire værtskommuner repræsenteret. I grundlaget for etablering af de fire centre er det forudsat, at centrene etableres som kontorfællesskaber mellem de relevante myndigheder, uden at der sker overførelse af myndighedskompetence, ligesom de forskellige myndigheder repræsenteret i ICS ikke skal kunne træffe afgørelse på hinandens vegne. Det er samme sted anført, at virksomheder og arbejdstagere fra andre kommuner end værtskommunerne også skal kunne anvende centrene via samarbejde mellem centrene og disse kommuner, idet det er præciseret, at centrene skal hjælpe med vejledning, udfyldelse af blanketter m.v., således at udenlandske arbejdstagere med bopæl i andre kommuner også kan få en mere effektiv service.

I de fire ICS kan udenlandske arbejdstagere m.fl. således få hjælp og vejledning med hensyn til jobsøgning og jobskifte, ligesom de kan få udstedt registreringsbevis og i visse tilfælde indgive ansøgning om opholdstilladelse og få udstedt skattekort. De pågældende kan endvidere blive bopælsregistreret og få udstedt sundhedskort m.v. for så vidt angår personer, der indrejser og bosætter sig i en af de fire værtskommuner.

Fra de fire værtskommuner for ICS er der fremsat ønske om, at der kan overlades opgaver til værtskommunerne vedrørende registrering af indrejse i CPR for personer, der fra udlandet tilflytter andre kommuner end værtskommunerne. Det er bl.a. kommet til udtryk i årsrapporten for International Citizen Service 2011.

Der er ikke i gældende ret hjemmel til at efterkomme det kommunale ønske.

Med lovforslaget indføres den fornødne hjemmel. Det er således regeringens ønske med lovforslaget at åbne op for, at den kommunale service, der tilbydes udenlandske arbejdstagere og deres familiemedlemmer, kan tilrettelægges således, at udenlandske arbejdstagere kan opnå den bedst mulige service i de nyetablerede ICS til gavn for de udenlandske arbejdstagere og for muligheden for at rekruttere udenlandsk arbejdskraft til Danmark. Det sker ved at give mulighed for, at den kommunale service kan tilrettelægges således, at udenlandske arbejdstagere og deres familiemedlemmer kan henvende sig ét sted – i et ICS – og der blive serviceret fra start til slut, også for så vidt angår registrering af indrejse samt udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v., uanset til hvilken kommune indrejsen finder sted.

Det foreslås således, at en kommune kan overlade opgaver vedrørende registrering af indrejse for udenlandske arbejdstagere, der fra udlandet flytter til kommunen, ikke blot til værtskommunen for det relevante ICS, men også til andre kommuner, som i ICS varetager opgaver vedrørende registrering af indrejse. Det foreslås endvidere, at en kommune til en anden kommune i et ICS kan overlade opgaver vedrørende udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. til personer, som betjenes i et ICS.

Ved lovforslaget efterkommes dermed det kommunale ønske om at opnå mere fleksible rammer for den service, kommunerne kan yde udenlandske arbejdstagere og deres familiemedlemmer.

2.2. Gældende ret

2.2.1. CPR-loven

Efter CPR-lovgivningen foretages identitetskontrol, vurdering af fremlagt dokumentation for de data, der skal registreres i CPR, samt selve afgørelsen om at registrere en person som indrejst i CPR, af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvortil den pågældende person indrejser og skal bopælsregistreres.

Det er bopælskommunen, som i mange sammenhænge er ansvarlig for vedkommende i forhold til en række velfærdsydelser m.v., ligesom det er denne kommune, som har lokalkendskabet til, om den adresse, hvor den pågældende ønsker at blive registreret, overhovedet er en adresse, som kan danne grundlag for bopælsregistrering.

Det er almindeligt antaget, at kommunalbestyrelsen ikke kan overlade myndighedsudøvelse til en anden myndighed, herunder en anden kommunalbestyrelse, medmindre der foreligger lovhjemmel. Omvendt vil opgaver, der har karakter af faktisk forvaltningsvirksomhed, normalt kunne overlades til andre, medmindre det fremgår af eller er forudsat i lovgivningen, at de pågældende opgaver skal udføres af personer, der er ansat i kommunens forvaltning.

Ved myndighedsudøvelse forstås bl.a. den del af den kommunale forvaltning, der består i at regulere borgernes retsforhold. En kommunes beslutning om at registrere en person som indrejst i CPR med de data, som er nævnt i bilag 1 til CPR-loven, betragtes som en afgørelse i forvaltningslovens forstand og dermed som myndighedsudøvelse.

Der er ikke i CPR-lovgivningen hjemmel til, at en kommunalbestyrelse kan overlade myndighedskompetence til at træffe afgørelse om registrering af indrejse til andre.

Identitetskontrol i forbindelse med indrejse og vurdering af fremlagt dokumentation for de data, der i den forbindelse skal registreres i CPR, må i sig selv betragtes som myndighedsudøvelse, der hænger så uløseligt sammen med selve afgørelsen om, hvorvidt en person kan registreres som indrejst, at overladelse af disse opgaver til en anden myndighed kræver lov-hjemmel.

Det må således antages, at der ikke i gældende ret er hjemmel til at overlade opgaver i forbindelse med registrering af indrejse til andre myndigheder, herunder til andre kommunalbestyrelser end kommunalbestyrelsen i bopælskommunen.

2.2.2. Sundhedsloven

Efter sundhedslovens § 12 udsteder kommunen et bevis til personer, der har ret til ydelser efter loven. Beviset gives i form af et sundhedskort, der gælder som dokumentation for retten til lovens ydelser. Nærmere regler for udstedelse af sundhedskort er fastsat i bekendtgørelse nr. 582 af 10. juni 2009 om valgfri indplacering i sikringsgrupper, udstedelse af sundhedskort m.v.

Det er også kommunen, der udsteder EU-sygesikringskort i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger.

Kommunerne udsteder desuden anden dokumentation for en persons omfattelse af dansk sygesikring og dermed ret til sygesikring i bopælslandet til udgift for Danmark, f.eks. for familiemedlemmer til en person, der arbejder i Danmark, men hvor familien bor i Tyskland, jf. EU-regler om koordinering af sociale sikringsordninger. Dette fremgår af vejledning om koordinering af sundhedsydelser og visse sociale ydelser for borgere, der rejser mellem EU-landene, EF-forordning nr. 883/2004 om koordinering af sociale sikringsordninger.

Som anført i afsnit 2.2.1. er det almindeligt antaget, at kommunalbestyrelsen ikke kan overlade myndighedsudøvelse til en anden myndighed, herunder en anden kommunalbestyrelse, medmindre der foreligger lovhjemmel. En kommunes beslutning om at udstede et sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. må betragtes som myndighedsudøvelse. Der er ikke i sundhedslovgivningen hjemmel til, at en kommunalbestyrelse kan overlade myndighedskompetence til at udstede sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v.

Ved udstedelse af sundhedskort skal en person foretage valg mellem sikringsgruppe 1 og 2 og meddele det til kommunen, jf. § 58, stk. 1, i sundhedsloven. Nærmere regler herom er fastsat i ovennævnte bekendtgørelse.

Personer, der omfattes af gruppe 1, skal vælge alment praktiserende læge og meddele det til kommunen, jf. § 59, stk. 1, i sundhedsloven. Nærmere regler herom er fastsat i bekendtgørelse nr. 1238 af 5. december 2006 om behandling hos læge i praksissektoren.

Ovennævnte bekendtgørelser vil derfor blive ændret således, at en person, der søger om et sundhedskort i et Internationalt Citizen Service, også skal oplyse valg af sikringsgruppe og valg af læge til den kommune, som har fået delegeret kompetencen til at udstede sundhedskort.

Ansøgning om sundhedskort og EU-sygesikringskort skal ved lovens ikrafttræden indgives til kommunen ved anvendelse af den digitale ansøgningsløsning, som kommunen stiller til rådighed (digital selvbetjening). Hvis kommunen finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne anvende den digitale selvbetjeningsløsning, skal kommunen tilbyde, at ansøgningen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening. Det må forventes, at udenlandske arbejdstagere og deres medfølgende familie i mange tilfælde f.eks. pga. sprogvanskeligheder, eller fordi de ved indrejse til landet endnu ikke er i besiddelse af NemID, ikke vil kunne anvende den digitale selvbetjeningsløsning, og at disse derfor vil kunne ansøge om sundhedskort og EU-sygesikringskort ved anden form for kontakt med kommunen.

2.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det, at der tilvejebringes hjemmel i CPR-loven til, at en kommune kan overlade opgaver vedrørende registrering af indrejse af udenlandske arbejdstagere m.fl., som serviceres i et ICS, til en anden kommune. Det er en betingelse, at den bemyndigede kommune varetager opgaver vedrørende registrering af indrejse i et ICS, og at opgaveudførelsen på vegne af den delegerende kommune finder sted i et ICS. Opgaveoverladelsen kan dermed ske ikke blot til værtskommunen for det relevante ICS, men også til andre kommuner, som i ICS varetager opgaver vedrørende registrering af indrejse.

Det foreslås endvidere, at der tilvejebringes hjemmel i sundhedsloven til, at en kommune kan overlade opgaver vedrørende tildeling af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. til udenlandske arbejdstagere m.fl., som serviceres i et ICS, til en anden kommune. Det er en betingelse, at opgaveudførelsen på vegne af den delegerende kommune finder sted i et ICS. Opgaveoverladelsen kan ske ikke blot til værtskommunen for det relevante ICS, men også til andre kommuner.

Lovforslaget giver således kommunerne mulighed for at samarbejde for så vidt angår registrering af indrejse og tildeling af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. til udenlandske arbejdstagere m.fl. som betjenes i et ICS. Dette indebærer dels, at kommunerne får mulighed for en mere smidig opgavetilrettelæggelse, dels at den kommunale service, der ydes udenlandske arbejdstagere m.fl. i ICS, bliver mere effektiv.

For opgaveoverladelsen gælder almindelige principper for delegation. Den kommunalbestyrelse, der i henhold til forslaget bemyndiger en anden kommunalbestyrelse til at udføre opgaver i forbindelse med registrering af indrejse i CPR og udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v., bevarer det overordnede ansvar for opgavens udførelse. Dette indebærer, at kommunalbestyrelsen til enhver tid kan tilbagekalde delegationen helt eller delvist, herunder i konkrete tilfælde, og således bl.a. fremover varetage opgaven selv.

Den delegerende kommunalbestyrelse kan endvidere fastsætte overordnede retningslinjer for varetagelsen af opgaven, som den bemyndigede kommunalbestyrelse er forpligtet til at følge.

Den delegerende kommunalbestyrelse har endvidere både ret og pligt til at føre tilsyn med, hvorledes opgaverne varetages i den bemyndigede kommune. Det gælder både i forhold til CPR-lovens regler om registrering af indrejse og i forhold til regler om udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. samt i forhold til eventuelle retningslinjer, som den delegerende kommunalbestyrelse har udstedt.

Den delegerende kommunalbestyrelse vil sideløbende med opgaveoverladelsen skulle varetage opgaven vedrørende indrejseregistrering af og tildeling af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. til udenlandske arbejdstagere, der tilflytter kommunen, og som ikke vælger at gøre brug af den service, som ydes i et ICS. Den delegerende kommunalbestyrelse vil således ikke kunne afvise at registrere en person som indrejst eller at udstede sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. under henvisning til, at kommunalbestyrelsen har delegeret kompetencen til at foretage registrering af indrejse og udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. til en anden kommunalbestyrelse.

Lovforslaget indeholder ikke hjemmel til at overlade opgaver vedrørende registrering af indrejse eller udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. til andre myndigheder, der varetager opgaver i et ICS, f.eks. en statsforvaltning, SKAT m.fl.

3. Øvrige foreslåede ændringer i CPR-loven

3.1. Udvidelse af kommunernes muligheder for at udsende logiværtserklæringer i bopælssager

Såfremt der i forbindelse med behandlingen af en anmeldelse af en flytning opstår tvivl om, hvorvidt vedkommende bor på den anmeldte adresse, skal kommunen undersøge sagen. Kommunen kan til brug herfor indhente en erklæring fra husejer eller lejer om, hvem der flytter til eller fra dennes ejendom eller lejlighed, samt om, hvem der bor eller opholder sig i ejendommen eller lejligheden (en såkaldt logiværtserklæring).

Udsendelse af en logiværtserklæring forudsætter efter gældende ret, at der er tvivl om, hvorvidt den anmeldte flytning er korrekt.

En række kommuner har udtrykt ønske om at kunne udsende logiværtserklæringer ved enhver anmeldelse af flytning til en adresse, hvor der i forvejen er registreret andre. Baggrunden herfor er, at kommunerne på den måde i alle tilfælde kan få klarhed over, om der er tale om en reel flytning og ikke f.eks. kun en postadresse, og samtidig får mulighed for at inddrage de personer, som bor på adressen, forud for en bopælsregistrering på de pågældende personers bopæl, hvilket også fra en række borgere anføres som et ønske. Med forslaget foreslås det at indføre hjemmel hertil.

3.2. Præcisering af reglerne om bopælsregistrering af børn

Gennem ministeriets behandling af klager over kommunernes afgørelser i sager om registrering af børns adresser i CPR er ministeriets blevet opmærksom på, at der er behov for at ændre lovens § 8 om registrering af et barns adresse i CPR således, at reglerne i højere grad bringes i overensstemmelse med forældreansvarslovgivningens regler om børns bopæl.

3.2.1. Efter den gældende bestemmelse i lovens § 8, stk. 1, registreres et barn, hvis forældre ikke har samme bopæl, med bopæl hos den af forældrene, hvor barnet opholder sig mest, uanset hvem af forældrene der har forældremyndigheden over barnet.

Med vedtagelsen af forældreansvarsloven er det udgangspunktet, at der er fælles forældremyndighed over et barn. Hvis der trods fælles forældremyndighed er uenighed om, hvilken forælder der skal have barnet boende (er bopælsforælder), kan retten efter forældreansvarslovens § 17 træffe afgørelse herom. I overensstemmelse med CPR-lovens § 8, stk. 1, er det imidlertid anført i forarbejderne til forældreansvarsloven, at uanset, om der er truffet afgørelse efter forældreansvarslovens § 17 om, at et barn skal bo hos den ene forælder, skal barnet efter CPR-lovens § 8, stk. 1, registreres med bopæl hos den anden forælder, hvis barnet har sit faste hovedophold hos vedkommende.

På trods af bemærkningerne i forarbejderne til forældreansvarsloven har der i praksis vist sig behov for at præcisere i CPR-lovens § 8, stk. 1, at et barn skal registreres i CPR med bopæl på sit faste hovedopholdssted, også i tilfælde hvor den forælder, som barnet opholder sig mest hos, ikke er bopælsforælder efter forældreansvarsloven.

3.2.2. CPR-lovens § 8, stk. 2 og 3, regulerer registrering af et barn, hvor barnet opholder sig fast lige meget hos hver forælder, dvs. der er en deleordning. Har forældrene fælles forældremyndighed, skal kommunen registrere barnet hos den af forældrene, som disse ved deres underskrift erklærer sig enige om. Kravet om, at begge forældre skal erklære sig enige overfor kommunen i forbindelse med anmeldelsen af en flytning for barnet, har vist sig ikke at være fuldt overensstemmende med det familieretlige system.

Det kan udledes af forarbejderne til forældreansvarslovens § 17, der vedrører rettens stillingtagen til et barns bopæl, at der også ved en deleordning pr. definition altid vil være én samværsforælder og én bopælsforælder, da det ikke er muligt at træffe afgørelse om delt bopæl. Der kan således ikke være to bopælsforældre. Det kan endvidere udledes af forarbejderne, at bopælsforælderen har ret til at bestemme, hvor barnet skal have bopæl.

Er der uenighed mellem forældrene om bopælsforældrespørgsmålet, kan enten statsforvaltningen eller retten i medfør af forældreansvarslovens § 26, stk. 1, eller retten i medfør af forældreansvarslovens § 17 træffe afgørelse om, hvilken forælder der skal være bopælsforælder. Som en konsekvens heraf blev CPR-lovens § 8, stk. 3, ændret i 2007 således, at bopælsforælderen ret til barnets registrering af adresse i CPR er sikret i de tilfælde, hvor der er uenighed mellem forældrene om bopælsforældrespørgsmålet, og hvor der efter forældreansvarslovens §§ 17 eller 26 er truffet en egentlig afgørelse om, hvilken forælder der er bopælsforælder.

Ved behandling af sager i statsforvaltningen eller ved retten om et barns bopæl efter forældreansvarsloven tilstræbes det imidlertid i overensstemmelse med intentionerne bag loven, at der opnås enighed mellem forældrene. En stor del af sagerne afsluttes således i statsforvaltningen ved, at forældrene aftaler, hvem der er henholdsvis bopælsforælder og samværsforælder, ligesom domstolene tilstræber, at sagen afsluttes med, at der indgås retsforlig herom. Forældrene kan ligeledes selv have indgået bindende aftaler herom uden at have involveret offentlige myndigheder. Endvidere betragtes en forælder ved at have ansøgt om samvær som samværsforælder.

Det er herudover i retsplejelovens § 478, stk. 1. nr. 2, bestemt, at der kan ske tvangsfuldbyrdelse på grundlag af et indgået retsforlig. Efter § 478, stk. 1, nr. 3, kan der ydermere ske tvangsfuldbyrdelse af en aftale indgået overfor statsforvaltningen om barnets bopæl eller samvær eller en indgået aftale mellem forældrene om barnets samvær og bopæl, hvor det i aftalen udtrykkeligt er bestemt, at aftalen kan danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse.

Den gældende bestemmelse i CPR-lovens § 8, stk. 2, understøtter imidlertid ikke forældreansvarslovens intentioner om, at der i så vidt omfang som muligt tilstræbes enighed mellem forældrene om, hvem der er samværsforælder eller bopælsforælder. Selv om der er en deleordning, og parterne f.eks. har indgået et retsforlig om, at den forælder, der nu ønsker barnet registreret med bopæl i CPR hos sig, er bopælsforælder, kan kommunen ikke ændre barnets adresse i CPR, hvis samværsforælderen overfor kommunen ikke accepterer den anmeldte flytning. Udformningen af § 8, stk. 2, kan således medføre, at der alene på grund af registreringen af barnets adresse i CPR bliver behov for at genoptage behandlingen i det familieretlige system for at få truffet en egentlig afgørelse efter forældreansvarslovens § 17.

CPR-loven bør derfor ændres således, at den i så vidt omfang som muligt bringes i overensstemmelse med intentionerne i forældreansvarsloven om, at flest mulige sager løses ved, at der opnås enighed mellem forældrene. Det findes derfor hensigtsmæssigt, at CPR-loven ændres således, at hvis det ved anmeldelse af flytning for et barn kan lægges til grund, at der ved en deleordning er enighed mellem forældre om, hvem der bopælsforælder, f.eks. fordi der ved et retsforlig er opnået enighed herom, eller fordi en forælder har accepteret at være samværsforælder overfor statsforvaltningen, kan bopælsforælderen få barnets adresse registreret hos sig i CPR også i tilfælde af, at samværsforælderen ikke overfor kommunen vil acceptere den anmeldte flytning.

3.2.3. Formuleringen af CPR-lovens § 8, stk. 3, om, at en forælder "er udpeget" som bopælsforælder efter forældreansvarsloven § 17, stk. 1, og § 26, stk. 1, har herudover vist sig at give anledning til tvivl, idet bestemmelsen i relation til registrering i CPR er blevet fortolket således, at det er en forudsætning for at være "udpeget" som bopælsforælder, at det er vedkommende forælder, der har rejst sagen om få status som bopælsforælder, og at vedkommende derved er udpeget som bopælsforælder. Efter forarbejderne til forældreansvarsloven er der imidlertid altid ved lige samvær en bopælsforælder og en samværsforælder, idet der ikke kan være to bopælsforældre. Hvis den forælder, der har ansøgt om at blive bopælsforælder får afslag herpå, medfører dette derfor, at den anden forælder har status af at være bopælsforælder.

Det findes derfor hensigtsmæssigt, at det præciseres, at enhver stillingtagen til spørgsmålet om bopælsforælder efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, og § 26, stk. 1, tillægges betydning ved behandlingen af sager om bopælsregistreringen af et barn efter CPR-loven, hvis der er en deleordning men uenighed mellem forældrene om barnets bopælsregistrering i CPR.

3.2.4. CPR-lovens § 8 regulerer ikke en situation med en deleordning og fælles forældremyndighed, hvor der opstår uenighed om barnets adresse i forbindelse med, at barnets tidligere adresse fraflyttes. Det er i en sådan situation ikke muligt at bevare status quo, da den tidligere bolig er fraflyttet. Det findes herudover ikke muligt at fastlægge objektive kriterier, der kan afgøre, om barnets adresse skal flyttes sammen med den forælder, der indtil dette tidspunkt har haft barnets adresse hos sig, eller om barnet skal registreres med bopæl hos den anden forælder.

Efter praksis registreres barnet i CPR med bopæl i kommunen, men som fraflyttet den hidtidige adresse (uden fast bopæl), indtil forældrene bliver enige om barnets registrering, eller indtil der er taget stilling til spørgsmålet om bopælsforælder efter forældreansvarsloven. Barnet er således ikke registreret med bopæl sammen med en af forældrene, selv om barnet opholder sig lige meget hvert sted. Denne praksis har vist sig i nogle situationer at give anledning til u hensigtsmæssigheder.

Det findes derfor hensigtsmæssigt at fastsætte, at barnets registrering i CPR følger den forælder, som barnet forud for den anmeldte flytning havde fælles adresse med. Havde barnet forud for uenigheden fælles adresse med begge forældre, som flytter til hver sin nye adresse, findes det imidlertid hensigtsmæssigt at fastholde praksis, således at barnet i en sådan situation registreres i CPR med bopæl i kommunen, men som fraflyttet den tidligere adresse, jf. § 6, stk. 4, indtil der er taget stilling til spørgsmålet om bopælsforælder efter § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, i forældreansvarsloven, eller der opnås enighed mellem forældrene om registrering af barnets bopæl, idet det ikke findes muligt efter CPR-loven at fastlægge objektive kriterier for, hvilken af de to nye adresser der skal betragtes som barnets bopæl.

3.2.5. Ved anmeldelse af flytning for et barn, som hidtil har boet sammen med enten begge forælder eller alene den ene forælder, skal der altid efter CPR-lovens § 13, stk. 2, ske høring af en ikke-medflyttende forælder, hvis ikke denne er medunderskriver af flytteblanketten.

Ved lov nr. 588 af 18. juni 2012 om overgang til obligatorisk digital selvbetjening for borgere vedrørende bl.a. anmeldelse af indenlandsk flytning, blev det bestemt, at indenlandske flytninger, medmindre der foreligger særlige forhold, skal ske ved anvendelse af den digitale anmeldelsesløsning, som tilflytningskommunen stiller til rådighed. Med virkning fra den 1. december 2012 skal anmeldelse af indenlandske flytninger således ske digitalt.

Ved den foreslåede ændring bringes CPR-lovens § 13, stk. 2, i overensstemmelse med kravet om digital anmeldelse af indenlandsk flytning, idet det foreslås at ændre bestemmelsen således, at der ikke kræves en underskrift på en flytteblanket for at lægge til grund, at der er enighed om den anmeldte flytning. Den ikke-medflyttende forælder kan således på anden vis overfor kommunen acceptere den anmeldte flytning.

3.2.6. Reglerne om behandlingen af sager om flytningen af et barns adresse, hvor en ikke-medflyttende forælder skal have mulighed for at udtale sig, jf. § 13, stk. 2, og hvor der samtidig med anmeldelsen af flytningen for barnet anmodes om navne- og adressebeskyttelse, jf. CPR-lovens § 28, på barnets tilflytningsadresse, er i dag reguleret i såvel CPR-loven og i bekendtgørelse nr. 1153 af 23. november 2006. Det foreslås, at samle reguleringen af disse spørgsmål i CPR-loven. Der ændres ikke herved indholdsmæssigt på reglerne.

3.3. Ændring af reglerne for udlevering af oplysninger fra CPR til brug for udbetaling af en forsikringssum til en begunstiget mm.

Til brug for forsikrings selskabers, pensionskassers og pengeinstitutters udbetaling af en forsikringssum efter et dødsfald kan der være behov for at kontakte en begunstiget person. Der er i CPR-loven fastsat særlige bestemmelser vedrørende udlevering af oplysninger fra CPR til brug herfor.

3.3.1. Oplysninger om navn og adresse på en eventuel efterlevende ægtefælle

Efter CPR-lovens § 38 kan Økonomi- og Indenrigsministeriet fra CPR elektronisk udlevere oplysninger om en person til private virksomheder, der i forvejen har identificeret vedkommende, og som er berettiget til at behandle oplysningerne efter persondataloven. Det drejer sig om oplysninger som f.eks. ubeskyttet navn og adresse og eventuel død.

Efter CPR-lovens 38, stk. 3, har visse forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter som led i administration af pensionsordninger herudover ret til elektronisk at få leveret oplysninger om civilstand og civilstandsdato på den identificerede person, bortset fra oplysning om separation.

De nævnte forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter har tillige efter CPR-lovens § 42, stk. 3, fra en kommune ret til at få udleveret oplysninger om afdødes slægtskabsforhold, herunder om slægtnings navne og adresser, uanset om disse er beskyttede efter § 28, hvis de er nødvendige for at udbetale en forsikringssum til en begunstiget person.

Udlevering af navn og adresse på afdødes ægtefælle eller registrerede partner kan efter gældende lovgivning således ikke ske elektronisk, men kræver, at der rettes henvendelse til en kommune herom.

I en del af de sager, hvor der ikke skal ske udbetaling til en efterlevende ægtefælle eller registrerede partner, orienterer selskaberne den efterlevende om betingelserne for afdødes pensionsordning og om baggrunden for, at der ikke er en udbetaling til vedkommende. I sidstnævnte situation er der ikke hjemmel i CPR-lovens § 42, stk. 3, til at få oplyst navn og adresse fra CPR på den efterlevende ægtefælle eller registrerede partner. En orientering til en efterlevende ægtefælle eller registreret partner om bortfald af pension og om efterlevendes rettigheder som en konsekvens af dødsfaldet må derfor afvente selskabernes kontakt med skifteretten.

For at smidiggøre sagsbehandlingen ved en forsikret persons død er det et ønske fra forsikringsselskaber og pensionskasser mm., at det bliver muligt, samtidig med, at selskaberne modtager den elektroniske orientering efter CPR-lovens § 38, stk. 2, fra CPR om, at en forsikret person er afgået ved døden, at få oplyst navn og adresse på vedkommendes eventuelle efterlevende ægtefælle eller registrerede partner.

Derved behøver sagsbehandlingen ikke afvente manuel indhentelse af oplysningerne fra kommunen eller fra skifteretten. På den baggrund foreslås det, at der skabes hjemmel til, at Økonomi- og Indenrigsministeriet elektronisk fra CPR kan oplyse ubeskyttet navn og adresse på afdødes eventuelle efterlevende ægtefælle eller registrerede partner samtidig med, at der udleveres oplysning om, at vedkommende er død, i de tilfælde, hvor selskaberne i forvejen er berettiget til at abonnere på civilstand på afdøde på grund af en pensionsordning.

3.3.2. Oplysninger om en formodet samlever

Ved lov nr. 516 af 6. juni 2007 om ændring af forsikringsaftaleloven og forskellige andre love, blev bl.a. forsikringsaftalelovens bestemmelser om fastlæggelsen af begrebet ”nærmeste pårørende” ændret, således at samlevere efter forsikringsaftalelovens § 105a, stk. 1, i rækkefølgen af nærmeste pårørende sidestilles med ægtefæller. Det blev herudover i § 105 a, stk. 2, bestemt, at for at blive betragtet som samlever skal vedkommende leve sammen med forsikringstageren på fælles bopæl og enten vente, have eller have haft et barn sammen med forsikringstageren eller have levet sammen med forsikringstageren i et ægteskabslignende

forhold på den fælles bolig i de sidste 2 år før dødsfaldet. Der er dog særlige undtagelser ved midlertidigt ophold i en anden bolig eller ved ophold på institution.

Som anført ovenfor under 3.2. kan der af en kommune fra CPR udleveres oplysning om afdødes slægtskabsforhold til de anførte forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter. Der er imidlertid ikke i CPR-lovens § 42, stk. 3, hjemmel til at udlevere oplysninger om afdødes eventuelle samlever.

De anførte forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter har ønsket mulighed for at få udleveret oplysninger fra CPR fra en kommune med henblik på at kunne identificere en egentlig samlever, i stedet for som nu at skulle rette henvendelse til skifteretten herom.

Det foreslås derfor, at der i CPR-lovens § 43, stk. 3, skabes hjemmel til, at en kommune kan oplyse til de anførte forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter, såfremt en person på tidspunktet for afdødes død var registreret i CPR med bopæl på samme adresse, hvis det herudover fremgår af CPR, at afdøde og vedkommende person har eller har haft fælles børn. Det foreslås, at der kan udleveres navn og adresse på en sådan formodet samlever, også selv om vedkommende har registreret navne- og adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 28, da der er tale om udbetaling af en forsikringssum til vedkommende og dermed et forhold, som er til gunst for den pågældende.

I øvrige tilfælde skal der således fortsat rettes henvendelse til skifteretten med henblik på at få afklaret, om der er en eventuel samlever efter afdøde eller hvilken person, der kan kontaktes af de anførte forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter med henblik på en afklaring af, hvem der skal have udbetalt forsikringssummen. Baggrunden herfor er, at det ikke i øvrige tilfælde med tilstrækkelig sikkerhed ud fra oplysningerne i CPR kan konkluderes, at der er tale om en egentlig samlever, eller om der blot er tale om en eller flere samboende eller en logerende m.m.

3.4. Indførelse af mulighed for i CPR at registrere en kontaktadresse i forbindelse med et dødsboskifte

CPR-loven indeholder i dag ikke hjemmel til i CPR at registrere en kontaktadresse i forbindelse med et dødsboskifte.

Forud for CPR-lovens vedtagelse i 2000 havde en række kommuner den praksis, at de i kontaktadressefeltet registrerede eventuelle kontaktpersoner i forbindelse med behandling af dødsboer. Denne praksis blev ikke lovfæstet ved vedtagelsen af CPR-loven i 2000.

Det har i praksis vist sig, at der fortsat er behov for i CPR at registrere en eventuel kontaktadresse i forbindelse med behandling af et dødsbo. Det foreslås derfor, at der gives mulighed for i forbindelse med behandling af et dødsbo at registrere enten skifteretten, en udpeget bobestyrer eller en, efter dødsboskiftelovens § 25, stk. 6, befuldmægtiget arving i et bo udlagt til privat skifte, som kontaktadresse i CPR.

3.5. Regulering af de beløb, kommunerne kan opkræve ved videregivelse af enkeltoplysninger m.v. fra CPR

Der er i CPR-loven fastsat nærmere regler om kommunernes opkrævning af betaling ved videregivelse af enkeltoplysninger m.v. fra CPR. Efter den gældende bestemmelse i CPR-

lovens § 3, stk. 4, kan kommunen opkræve indtil 52 kr. for udstedelse af en attestation for en borgers personnummer. Efter CPR-lovens § 33, stk. 1, kan kommunen opkræve indtil 27 kr. pr. enkeltforespørgsel om oplysninger fra CPR fra en offentlig myndighed. I § 51, stk. 2, i CPR-loven er det fastsat, at kommunerne for videregivelse af enkeltoplysninger til private efter CPR-lovens § 42, 43, 45 og 46 kan opkræve indtil 52 kr. til dækning af sine omkostninger. De nævnte beløb er ikke blevet reguleret siden 1993. En rundspørge fra det daværende Indenrigs- og Sundhedsministerium til landets store kommuner har endvidere vist, at beløbenes størrelse ikke længere er dækkende i forhold til de kommunale omkostninger forbundet med videregivelsen af de nævnte oplysninger fra CPR. På den baggrund foreslås det, at kommunerne fremover kan opkræve indtil 75 kr. for udstedelsen af en attestation for en borgers personnummer, jf. CPR-lovens § 3, stk. 4, indtil 50 kr. for udlevering af enkeltoplysninger fra CPR til en offentlig myndighed, jf. CPR-lovens § 33, stk. 1, og indtil 75 kr. for videregivelse af enkeltoplysninger til private efter CPR-lovens § 42, 43, 45 og 46, jf. CPR-lovens § 51, stk. 2. Med henblik på at sikre, at beløbenes størrelse fremover følger udviklingen i de kommunale omkostninger, foreslås det endvidere, at de nævnte beløb fremover hvert år fra og med 2014 reguleres med pris- og lønudviklingen for den kommunale sektor.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om, at en kommune kan overlade opgaver vedrørende registrering af indrejse til en anden kommune, der varetager opgaver vedrørende registrering af indrejse i et ICS, henholdsvis forslaget om, at en kommune kan overlade opgaver vedrørende udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. til en anden kommune i et ICS for personer, der betjenes der, giver kommunerne mulighed for at tilrettelægge opgavevaretagelsen forbundet med indrejseregistrering af udenlandske arbejdstagere m.fl. henholdsvis udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. i relation til arbejdet i et ICS-center mere smidigt. Lovforslaget skønnes samlet set ikke at have økonomiske eller øvrige administrative konsekvenser for det offentlige.

Forslaget om, at kommunerne kan udsende logiværtserklæringer til brug ved behandlingen af en bopælssag, uanset om der foreligger tvivl, såfremt der i forvejen er registreret andre på adressen, er et frivilligt redskab for kommunerne og indebærer derfor ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for kommunerne. Tilsvarende gælder muligheden for i CPR at registrere en kontaktadresse i forbindelse med behandlingen af et dødsbo.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om udvidet ret til oplysninger til brug for behandling af en sag om pensionsudbetaling efter et dødsfald forventes at have positive administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet sagsbehandlingen i disse sager ikke som i dag skal afvente svar fra en kommune eller fra skifteretten.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget om, at en kommune kan overlade opgaver vedrørende registrering af indrejse og udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. til en anden kommune i forbindel-

se med arbejdet i et ICS-center, indebærer en administrativ lettelse for udenlandske arbejdstagere og andre, som henvender sig for at gøre brug af den service, der ydes i et ICS-center, idet de pågældende – såfremt kommunerne gør brug af muligheden for at overlade kompetence efter den foreslåede ordning – kan blive serviceret også for så vidt angår registrering af indrejse i CPR og tildeling af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. uden efterfølgende at skulle rette henvendelse til bopælskommunen herom.

Lovforslaget vurderes herudover ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for borgeren.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retslige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer: KL, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Danske Regioner, Datatilsynet, Forsikring & Pension, Finansrådet, Danske Patienter og Praktiserende Lægers Organisation.

Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/ Mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Med lovforslaget udvides kommunernes muligheder for at samarbejde om registrering af indrejse og tildeling af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. for så vidt angår arbejdet i ICS.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om udvidet ret til oplysninger til brug for behandling af en sag om pensionsudbetaling efter et dødsfald forventes at have positive administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet sagsbehandlingen i disse sager ikke som i dag skal afvente svar fra en kommune eller fra skifte-	Ingen

	retten.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Med lovforslaget lettes adgangen til registrering af indrejse og tildeling af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. for udenlandske arbejdstagere m.fl., som kan serviceres i et ICS.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retslige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1

Det foreslås, at det beløb, en kommune maksimalt kan opkræve for udstedelse af en attestation for en borgers personnummer, forhøjes fra 52 kr. til 75 kr. Baggrunden herfor er, at der ikke har fundet en regulering sted siden 1993, og at beløbet ikke længere kan anses for at stå i et rimeligt forhold til de omkostninger, der er forbundet med udstedelsen af en kommunal attestation for en borgers personnummer. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.5.

Til § 1, nr. 2

Med henblik på, at det foreslåede beløb, der maksimalt af en kommune kan opkræves for udstedelse af en attestation for et personnummer, fremadrettet følger udviklingen i de kommunale omkostninger, foreslås det, at det foreslåede beløb på 75 kr. fra og med 2014 årligt reguleres med pris og lønudviklingen for den kommunale sektor.

Til § 1, nr. 3

Det foreslås at indføre hjemmel til, at kommunerne ved enhver anmeldelse af flytning til en adresse, hvor der i forvejen er registreret andre, kan udsende såkaldte logiværtserklæringer, dvs. en erklæring fra husejer eller lejer om, hvem der flytter til eller fra dennes ejendom eller lejlighed, samt om, hvem der bor eller opholder sig i ejendommen eller lejligheden.

Såfremt en kommune ved behandlingen af en anmeldelse af en flytning er i tvivl om, hvorvidt vedkommende bor på den anmeldte adresse, kan kommunen efter CPR-lovens § 6, stk.

4, anvende de undersøgelsesredskaber, der er hjemlet i lovens § 10, herunder udsendelse af logiværtserklæringer.

Det er i praksis accepteret, at også en tvivl opstået på baggrund af generel erfaring om, at der i visse situationer ofte ikke er tale om reelle tilflytninger, kan danne grundlag for at udsende en logiværtserklæring. Som et eksempel herpå kan nævnes anmeldelse af flytning til en mindre bolig, hvor der i forvejen er registreret flere beboere. Som et andet eksempel kan nævnes anmeldelse af flytning for unge personer til deres forældre, som efterfølgende viser sig alene at være en postadresse under et længerevarende udlandsophold, som efter CPR-lovens regler om registrering af udrejse indebærer, at den pågældende skal registreres som udrejst i CPR.

En række kommuner har udtrykt ønske om at kunne udsende logiværtserklæringer ved enhver anmeldelse af flytning til en adresse, hvor der i forvejen er registreret andre, også uden at der konkret eller på grundlag af en generel erfaring kan siges at være tvivl om den anmeldte flytning. Kommunerne kan derved få klarhed over, om der er tale om en reel flytning og ikke f.eks. kun en postadresse. Kommunerne får samtidig mulighed for at inddrage de personer, som i forvejen bor på adressen, hvilket også fra en række borgere er anført som et ønske ved enhver anmeldelse af flytning til deres bopæl.

Til § 1, nr. 4

Ved bestemmelsen foreslås det, at en kommunalbestyrelse kan overlade opgaver vedrørende registrering af indrejse af personer, som tager bopæl eller fast opholdssted i kommunen til en anden kommunalbestyrelse. Det er en betingelse, at den bemyndigede kommunalbestyrelse varetager opgaver vedrørende registrering af indrejse i et ICS, og at opgaveudførelsen på vegne af den delegerende kommunalbestyrelse finder sted i et ICS. Det er derimod ikke et krav efter den foreslåede bestemmelse, at opgaven overlades til kommunalbestyrelsen i værtskommunen for et ICS. Andre kommuner end værtskommunen, som måtte varetage opgaver vedrørende registrering af indrejse i et ICS, vil således også kunne bemyndiges til at varetage opgaver vedrørende registrering af indrejse.

Overladelser af opgaver vedrørende registrering af indrejse kan ske helt eller delvist. En kommune kan således beslutte kun at overlade opgaver vedrørende identitetskontrol i forbindelse med indrejse og vurdering af fremlagt dokumentation for de data, der i den forbindelse skal registreres i CPR, til en anden kommune i ICS. I et sådant tilfælde vil selve afgørelsen om at anse den pågældende som indrejst i henhold til de nærmere betingelser herfor i CPR-lovens § 16 og den efterfølgende registrering af indrejsen i CPR fortsat varetages af den delegerende kommune, hvortil indrejsen finder sted.

Det er en betingelse for overladelser af opgaver efter den foreslåede bestemmelse, at opgaven overlades til en kommune, som i et ICS i øvrigt varetager opgaver vedrørende registrering af indrejse efter CPR-lovgivningen. Baggrunden herfor er, at den bemyndigede kommune, der overlades opgaven, derved har et kendskab til de forhold, der indgår ved vurderingen af, om en person opfylder betingelserne for at blive registreret som indrejst, herunder om der foreligger fornøden dokumentation for de data, der i den forbindelse skal registreres i CPR. Andre myndigheder, f.eks. SKAT eller statsforvaltningerne, som varetager opgaver i et ICS, vil ikke kunne overlades opgaver i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Den bemyndigede kommune vil om fornødent skulle rådføre sig med den delegerende kommune, hvortil den pågældende person indrejser. Det gælder eksempelvis i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt den bopæl eller det faste opholdssted, som den pågældende person angiver at indrejse til, er en adresse, der kan danne grundlag for en bopælsregistrering efter CPR-lovgivningen. En sådan vurdering kan forudsætte et lokalkendskab, som kun den delegerende kommune er i besiddelse af.

En kommune, der har overladt opgaver vedrørende registrering af indrejse til en anden kommune efter den foreslåede bestemmelse, vil til enhver tid kunne vælge at kalde delegationen tilbage og således fremover varetage opgaven selv.

Den delegerende kommunalbestyrelse vil fortsat med opgaveoverladelsen skulle varetage opgaven vedrørende registrering af udenlandske arbejdstagere, der tilflytter kommunen, hvis de pågældende ikke vælger at gøre brug af den service, som ydes i et ICS. Den delegerende kommunalbestyrelse vil således ikke i et sådant tilfælde kunne afvise at registrere en person som indrejst under henvisning til, at kommunalbestyrelsen har delegeret kompetencen til at foretage registrering af indrejse til en anden kommunalbestyrelse.

Der er ikke nogen geografisk begrænsning i kommunernes mulighed for at delegerer kompetence til en kommune, der varetager opgaver vedrørende registrering af indrejse i et ICS. En kommune i Nordjylland kan således beslutte at delegerer kompetence til at foretage registrering af indrejse til f.eks. såvel Aalborg Kommune som Københavns Kommune eller en anden kommune. f.eks. Tårnby Kommune, som i et ICS varetager opgaver vedrørende registrering af indrejse i CPR.

Til § 1, nr. 5

Ad stk. 1

Det følger af den gældende bestemmelse i lovens § 8, stk. 1, at et barn skal registreres med bopæl hos den af forældrene, som barnet opholder sig mest hos, uanset hvem af forældrene, der har forældremyndigheden.

Med vedtagelsen af forældreansvarsloven i 2007 er det udgangspunktet, at der er fælles forældremyndighed over et barn. Hvis der trods fælles forældremyndighed er uenighed om, hvilken forælder der skal have barnet boende (er bopælsforælder), kan retten efter forældreansvarslovens § 17 træffe afgørelse herom. I overensstemmelse med CPR-lovens § 8, stk.1, er det anført i forarbejderne til forældreansvarsloven, at uanset, om der er truffet afgørelse efter forældreansvarslovens § 17 om, at et barn skal bo hos den ene forælder, skal barnet registreres med bopæl hos den anden forælder, hvis barnet har sit faste hovedophold hos den ene forælder.

Det har i praksis vist sig, at en forælder, der har status som bopælsforælder efter forældreansvarsloven, er uforstående overfor, at den anden forælder kan få ændret barnets adresse i CPR i en situation, hvor barnet har sit faste hovedophold hos denne forælder, også selv om "bopælsforælderen" ikke har samtykket heri.

Det foreslås derfor at præcisere i CPR-lovens § 8, stk. 1, at et barn skal registreres i CPR med bopæl på sit faste hovedopholdssted, uanset om den forælder, som barnet ikke opholder sig mest hos, har status af at være bopælsforælder efter forældreansvarsloven.

Ad stk. 2.

For at skabe en mere overskuelig systematik i reglerne om registrering af børn i CPR foreslås det, at § 8, stk. 2, alene regulerer de tilfælde, hvor der er lige samvær, og hvor den ene forælder har forældremyndigheden alene.

Det skal bemærkes, at såfremt den forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, ønsker barnet registreret med bopæl hos sig forudsættes det, at den forælder, der har forældremyndigheden alene over barnet, i forbindelse med anmeldelsen af flytningen overfor kommunen accepterer den anmeldte flytning. Der kan således ikke som i det nedenfor foreslåede stk. 3, på anden måde anses for at foreligge enighed herom.

Ad stk. 3

Det foreslåede stk. 3, skal regulere situationer, hvor der er en deleordning og fælles forældremyndighed, og hvor det herudover kan lægges til grund, at der er enighed mellem forældrene om registrering af barnets bopæl i CPR.

Som anført i de almindelige bemærkninger under punkt 3.2.3. er formålet at bringe reglerne om registrering af børns adresser i CPR i overensstemmelse med forældreansvarsloven intentioner om, at flest mulige sager løses ved, at der opnås enighed mellem forældrene.

Herved undgås, at der, alene fordi en samværsforælder ikke overfor kommunen vil acceptere en anmeldelse af flytning for barnet indgivet af bopælsforælderen, skal ske genoptagelse af sager i det familieretlige system, hvor der allerede var opnået enighed om, hvilken forælder der er bopælsforælder henholdsvis samværsforælder.

En forælder kan således på flere måder overfor kommunen dokumentere, at der er enighed om, hvilken forælder der er bopælsforælder og dermed har ret til at bestemme, hvor barnet skal have bopæl.

Dokumentationen kan være følgende:

- 1) indgåelse af retsforlig om barnets bopæl,
- 2) indgåelse af en aftale om barnets bopæl overfor statsforvaltningen,
- 3) indgåelse af en aftale om barnets bopæl, når det i aftalen udtrykkeligt er bestemt, at aftalen kan danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse, eller
- 4) dokumentation for, at den ene forælder overfor statsforvaltningen har accepteret at være samværsforælder.

For at kommunen kan lægge til grund, at der efter nr. 1- 3 kan antages at være enighed, skal det fremgå klart af den fremlagte dokumentation, hvilken forælder der er bopælsforælder henholdsvis samværsforælder.

For så vidt angår nr. 4 kan det lægges til grund, at den ene forælder overfor statsforvaltningen har accepteret at være samværsforælder, såfremt vedkommende forælder ved en afgørelse truffet af statsforvaltningen har fået tildelt samvær i en deleordning, uden at vedkom-

mende derefter har ønsket rettens stillingtagen til bopælsforældrespørgsmålet efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1.

Såfremt en kommune er i tvivl om, hvorvidt det fremgår med tilstrækkelig klarhed af den fremlagte dokumentation, hvilken forælder der er bopælsforælder henholdsvis samværsforælder, kan kommunen rette henvendelse til statsforvaltningen med henblik på vejledning.

Der kan herudover opstå spørgsmål om, i hvor lang en periode, det efter nr. 1- 4 kan lægges til grund, at der er enighed mellem forældrene. Det kan f.eks. være aftalt ved et retsforlig, at moren er bopælsforælder, hvorefter barnet efter stk. 3, registreres med bopæl i CPR på samme adresse som moren. Hvis moren på et senere tidspunkt overfor kommunen har accepteret, at barnets adresse i CPR ændres til farens adresse, betragtes faren i det familieretlige system som bopælsforælder.

I en sådan situation skal anmeldelse af flytningen behandles efter det foreslåede stk. 4 og 5.

Ad stk. 4

Den gældende bestemmelse i CPR-lovens § 8, stk. 3, indeholder reglerne om registrering af børn i situationer, hvor et barn opholder sig fast lige meget hos hver forælder, og hvor der er fælles forældremyndighed, men hvor der er uenighed om barnets bopælsregistrering i CPR.

Det blev med ændringen af CPR-lovens § 8, stk. 3, i 2007 som en følge af vedtagelsen af forældreansvarsloven, bestemt, at hvis der i en sådan situation er udpeget en bopælsforælder efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, eller § 25, stk. 1, skal barnet registreres med bopæl i CPR hos vedkommende.

Henvisningen i CPR-loven til § 25, stk. 1, i forældreansvarsloven burde rettelig have været en henvisning til § 26, stk.1, i forældreansvarsloven, hvilket derfor blev ændret ved lov nr. 600 af 18. juni 2012 om ændring af forældreansvarsloven, retsplejeloven og lov om det Centrale Personregister.

Herudover har formuleringen af CPR-lovens § 8, stk. 3, vist sig i praksis at give anledning til tvivl, idet CPR-lovens § 8, stk. 3, er blevet fortolket således, at det at være midlertidigt "udpeget" som bopælsforælder efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, eller § 26, stk.1, forudsætter, at det er vedkommende selv, der har indgivet anmodning herom.

Det kan imidlertid udledes af forarbejderne til forældreansvarslovens § 17, at der også ved en deleordning pr. definition altid vil være én samværsforælder og én bopælsforælder, da det ikke er muligt at træffe afgørelse om delt bopæl. Der kan således ikke være to bopælsforældre. Ofte er der ikke behov for at få fastlagt forældrenes status, men opstår der tvist mellem forældrene om, hvem der er samværsforælder henholdsvis bopælsforælder, kan sagen indbringes for retten efter forældreansvarslovens § 17. En sag vedrørende spørgsmålet om bopælsforælder efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, starter altid i statsforvaltningen, og i den forbindelse kan statsforvaltningen efter forældreansvarslovens § 26, stk. 1, tage stilling til, hvem der midlertidigt er bopælsforælder, ligesom der under rettens behandling kan tages stilling til, hvem der midlertidigt er bopælsforælder. Dette medfører, at uanset, om kun den ene forælder har anmodet statsforvaltningen om at blive bopælsforælder, vil der altid ved en stillingtagen efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, blive taget stilling til, hvem der midlertidigt fremover er bopælsforælder under sagens videre behandling. Et afslag

efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1 eller § 26, stk. 1, til den ene forælder på midlertidigt at blive bopælsforælder under sagens behandling medfører således, at den anden forælder fremover har status af at være midlertidig bopælsforælder, også selv om dette ikke direkte er anført i afgørelsen.

Det foreslås derfor, at det i § 8, stk. 4, præciseres, at enhver stillingtagen til spørgsmålet om bopælsforælder efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, og § 26, stk. 1, tillægges betydning ved stillingtagen til bopælsregistreringen af et barn efter CPR-loven.

Det foreslås endvidere, at stk. 4, kun finder anvendelse, hvis der efter stk. 3, ikke kan anses for at være enighed om registreringen af barnets bopæl i CPR.

Hvis den forælder, der efter en stillingtagen efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, og § 26, stk. 1, på et senere tidspunkt overfor kommunen har accepteret, at barnets adresse i CPR ændres til den anden forælders adresse, betragtes vedkommende forælder i det familieretlige system som bopælsforælder.

Ad stk. 5

§ 8 regulerer ikke en situation med en deleordning og fælles forældremyndighed, hvor der opstår uenighed om barnets adresse i forbindelse med, at barnets tidligere adresse fraflyttes. Det er i en sådan situation ikke muligt at bevare status quo, da barnets tidligere bolig (forstået ved adresse i CPR) er fraflyttet.

Efter praksis registreres barnet i en sådan situation derfor som fraflyttet den tidligere bopæl i den hidtidige bopælskommune (uden fast bopæl), jf. § 6, stk. 4, indtil forældrene bliver enige om barnets registrering, eller indtil der er taget stilling til spørgsmålet om bopælsforælder efter forældreansvarsloven.

Praksis medfører, at hvis et barn med en deleordning er registreret med bopæl sammen med den ene forælder, og vedkommende forælder ønsker at flytte, bliver barnet ikke registreret med bopæl i CPR på den nye bolig, hvis den anden forælder protesterer herimod.

Denne praksis har vist sig at give anledning til uhensigtsmæssigheder og er ikke i overensstemmelse med forældreansvarsloven, hvor den person, der er bopælsforælder, som udgangspunkt har ret til at bestemme, hvor barnet skal bo.

Det foreslås på den baggrund, at i tilfælde, hvor ingen af de angivne adresser er barnets hidtidige adresse, og hvor der ikke efter stk. 3 kan anses for at være enighed om registreringen af barnet, ligesom der ikke er taget stilling til spørgsmålet om bopælsforælder efter § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, i forældreansvarsloven, følger barnets registrering den forælder, som barnet forud for uenigheden havde fælles adresse med.

Praksis medfører endvidere, at hvis et barn i en deleordning er registreret med bopæl sammen med begge forældre, og begge forældre flytter til hver sin bolig, bliver barnet ikke registreret med bopæl i CPR hos en af forældrene, hvis den anden forælder protesterer herimod.

Det findes mest hensigtsmæssigt, at et spørgsmål om, hvilken forælder der i en sådan situation skal have barnet registreret med bopæl hos sig i CPR behandles i det familieretlige system, da det ikke er muligt at fastlægge objektive kriterier, der kan afgøre, hos hvilken for-

ælder barnet skal have adresse. Det foreslås derfor, at barnet i overensstemmelse med den nuværende praksis registreres i CPR med bopæl i kommunen, men som fraflyttet den tidligere adresse, jf. § 6, stk. 4, indtil der er taget stilling til spørgsmålet om bopælsforælder efter § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, i forældreansvarsloven, eller der opnås enighed mellem forældrene om registrering af barnets bopæl.

Ved det foreslåede nye stk. 5, formindskes antallet af tilfælde, hvor et barn i en periode er registreret med bopæl i kommunen, men som fraflyttet den tidligere adresse, og dermed ikke er registreret med bopæl sammen med en af forældrene. Det præciseres samtidigt, at hvis forældrene ikke kan blive enige herom, skal spørgsmålet om, hvilken forælder der fremover skal være bopælsforælder og dermed have barnet registreret med adresse hos sig, træffes efter de familieretlige regler.

Hvis den forælder, der efter en stillingtagen efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, og § 26, stk. 1, på et senere tidspunkt overfor kommunen har accepteret, at barnets adresse i CPR ændres til den anden forælders adresse, betragtes vedkommende forælder i det familieretlige system som bopælsforælder.

Til § 1, nr. 6

Efter gældende ret skal der ved anmeldelse af flytning for et barn, som hidtil har boet sammen med enten begge forælder eller alene den ene forælder, efter CPR-lovens § 13, stk. 2, altid ske høring af en ikke-medflyttende forælder, hvis ikke denne er medunderskriver af flytteblanketten.

Ved lov nr. 588 af 18. juni 2012 om overgang til obligatorisk digital selvbetjening for borgere blev det imidlertid bestemt, at anmeldelse af indenlandske flytninger, medmindre der foreligger særlige forhold, skal ske ved anvendelse af den digitale anmeldelsesløsning, som tilflytningskommunen stiller til rådighed. Med virkning fra den 1. december 2012 skal anmeldelse af indenlandske flytninger således ske digitalt.

Det foreslås at ændre CPR-lovens § 13, stk. 2, således, at der ikke kræves en underskrift på en egentlig flytteblanket, men at en ikke-medflyttende forælder på anden vis overfor kommunen kan acceptere den anmeldte flytning. Med den foreslåede ændring sikres således overensstemmelse med kravet om digital anmeldelse af flytning.

Til § 1, nr. 7

Reglerne om behandlingen af sager om flytningen af et barns adresse, hvor en ikke-medflyttende forælder skal have mulighed for at udtale sig, jf. § 13, stk. 2, og hvor der samtidig med anmeldelsen af flytningen for barnet anmodes om navne- og adressebeskyttelse, jf. CPR-lovens § 28, på barnets tilflytningsadresse, er i dag reguleret i såvel CPR-loven og i bekendtgørelse nr. 1153 af 23. november 2006 om folkeregistrering m.v. Det foreslås, at samle reguleringen af disse spørgsmål i CPR-loven. Der ændres ikke herved indholdsmæssigt på reglerne.

Til § 1, nr. 8

Som en konsekvens af den foreslåede adgang i lovforslagets § 1, nr. 4, til at overlade opgaver til en anden kommune foreslås det endvidere, at en person, som indrejser og i den for-

bindelse henvender sig med henblik på at gøre brug af den service, der stilles til rådighed i et Internationale Citizen Service, kan anmelde sin indrejse til den bemyndigede kommune, som er til stede i centret og har fået overladt opgaven vedrørende registrering af indrejse efter den foreslåede bestemmelse.

Til § 1, nr. 9

Efter CPR-lovens § 24, stk. 3, har en person under ophold i udlandet omfattet af lovens § 24, stk. 1, 4. pkt., stk. 5 og 6, ret til i CPR at få registreret den til enhver tid aktuelle udlandsadresse som supplerende adresse. Der er tale om ophold i udlandet i 6 måneder eller derunder, hvor den hidtidige bolig opretholdes til fuld rådighed, jf. § 24, stk. 1, 4. pkt., og ophold i udlandet for personer, der er ansat i den danske stat og beordret til tjeneste uden for riget, jf. § 24, stk. 5, samt disse personers nære familiemedlemmer, jf. § 24, stk. 6.

Hidtil har det ikke været muligt for personer, som efter kommunalbestyrelsens konkrete vurdering ikke skal registreres som udrejst i forbindelse med et ophold i udlandet på 6 måneder eller derunder, hvor den hidtidige bolig ikke opretholdes til fuld rådighed, jf. CPR-lovens § 24, stk. 1, 5. pkt. at få registreret den aktuelle udlandsadresse som supplerende adresse i CPR. Det har i praksis vist sig, at der også for denne persongruppe kan være behov herfor. Det foreslås derfor at sidestille denne persongruppe med den persongruppe, der har adgang til at få registreret en aktuel udlandsadresse i CPR som supplerende adresse.

Til § 1, nr. 10

Efter CPR-lovens § 47, stk. 1, kan kommunen til brug for trykning af lokale vejvisere træffe beslutning om at videregive oplysninger om navne, stillinger og adresser for de personer, som er registreret i CPR med bopæl i kommunen, medmindre vedkommende i CPR har fået registreret navne- og adressebeskyttelse efter lovens § 28 eller lokalvejviserbeskyttelse efter lovens § 29, stk. 1.

Efter lovens § 29, stk. 1, har enhver ret til ved henvendelse til sin bopælskommune at få registreret lokalvejviserbeskyttelse i CPR, således at vedkommende ikke optages i lokale vejvisere, hvortil der videregives oplysninger efter lovens § 47.

Lovens § 29 er udformet under hensyn til, at udgiverne af lokalvejvisere hidtil har hentet data om borgerne fra CPR via kommunerne. Nogle af udgiverne er imidlertid begyndt at købe data fra bl.a. teleselskaberne, hvorved nogle personer er blevet optaget i en lokalvejviser, selv om disse er registreret med lokalvejviserbeskyttelse i CPR. Dette har medført henvendelser fra en række borgere til kommunerne herom.

Det foreslås på den baggrund at ændre lovens § 29 således, at det præciseres, at lovens § 29 alene beskytter mod, at vedkommendes navn og adresse ikke af kommunerne videregives fra CPR til brug for optagelse i lokale vejvisere.

Til § 1, nr. 11

Med lovforslaget foreslås det, at det beløb, en kommune maksimalt kan opkræve til dækning af sine omkostninger ved videregivelse af enkeltoplysninger fra CPR til offentlige myndigheder, forhøjes fra 27 kr. til 50 kr. Baggrunden herfor er, at der ikke er sket en regulering af beløbet siden 1993, og at beløbet ikke længere kan anses for at stå i et rimeligt forhold til de

omkostninger, der er forbundet med en kommunes videregivelse af enkeltoplysninger fra CPR. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.5.

Til § 1, nr. 12

Med henblik på, at det foreslåede beløb, der maksimalt af en kommune kan opkræves ved videregivelse af enkeltoplysninger fra CPR til offentlige myndigheder, fremadrettet følger udviklingen i de kommunale omkostninger, foreslås det, at det foreslåede beløb på 50 kr. fra og med 2014 årligt reguleres med pris og lønudviklingen for den kommunale sektor.

Til § 1, nr. 13

Det foreslås at skabe hjemmel til, at forsikringsselskaber og pensionskasser omfattet af lov om finansiel virksomhed, samt pengeinstitutter ved administration af opsparring i pensionsøjemed i henhold til lov om finansiel virksomhed, samtidig med en elektronisk orientering fra CPR om, at en person er afdød, kan få oplyst ubeskyttet navn og adresse på vedkommendes eventuelle efterlevende ægtefælle eller registrerede partner.

Efter CPR-lovens § 38 kan Økonomi- og Indenrigsministeriet fra CPR elektronisk udlevere visse oplysninger, som f.eks. ubeskyttet navn og adresse, eventuel død, udrejse, forsvinden m.m. til private virksomheder, der i forvejen har identificeret en person, og som er berettiget til at behandle oplysningerne efter persondataloven. Der er tale om de samme oplysninger, som enhver privat person efter CPR-lovens § 42, stk. 2, kan få oplyst ved henvendelse til en kommune om en i forvejen identificeret person.

Efter CPR-lovens 38, stk. 3, har de ovenfor anførte forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter herudover til brug for administrationen af en pensionsordning ret til elektronisk fra Økonomi- og Indenrigsministeriet fra CPR at få leveret oplysninger om civilstand og civilstandsdato, bortset fra oplysning om separation på den identificerede person. Udlevering heraf forudsætter, at behandlingen heraf er berettiget efter persondataloven.

De nævnte forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter har tillige efter CPR-lovens § 42, stk. 3, ret til fra en kommune fra CPR at få udleveret oplysninger om afdødes slægtskabsforhold, herunder slægtnings navne og adresser, uanset om disse er beskyttede efter § 28, hvis de er nødvendige for at udbetale en forsikringssum til en begunstiget person.

Udlevering af oplysning om navn og adresse på afdødes efterlevende ægtefælle eller registrerede partner kan efter gældende lovgivning således ikke ske elektronisk, men kræver, at der rettes henvendelse til en kommune herom.

Med henblik på at kunne påbegynde sagsbehandlingen så hurtigt som muligt og skabe en mere smidig sagsbehandling er det et ønske fra forsikringsselskaber og pensionskasser m.m., at det bliver muligt at få oplyst navn og adresse på en afdød forsikringstagers eventuelle efterlevende ægtefælle eller registrerede partner samtidig med den elektroniske orientering fra CPR om, at vedkommende forsikringstager er afdød ved døden. Derved behøver sagsbehandlingen ikke afvente svar fra kommunen.

I de tilfælde, hvor der ikke skal ske en udbetaling efter en afdød, retter selskaberne herudover i en del af sagerne henvendelse til en efterlevende ægtefælle eller registreret partner med henblik på at orientere om bortfald af pension og om den efterlevendes rettigheder. I et

sådant tilfælde tager selskaberne kontakt til skifteretterne for at få oplyst navn på efterlevende ægtefælle eller registrerede partner.

Det foreslås, at der skabes hjemmel til at udlevere navn og adresse på efterlevende ægtefælle eller registrerede partner elektronisk til selskaberne samtidig med orienteringen om den forsikredes død.

Det er ikke efter CPR-loven muligt fra en kommune at få udleveret navn og adresse fra CPR på en efterlevende ægtefælle, hvis vedkommendes navn og adresse er beskyttet i CPR, jf. CPR-lovens § 28, såfremt anmodningen ikke vedrører en egentlig udbetaling, men er en service til efterlevende ægtefælle eller partner, da en sådan serviceorientering ikke kan betragtes som en retlig interesse, jf. CPR-lovens § 43, stk. 2. Det foreslås derfor, at der alene skabes hjemmel til at udlevere navn og adresse elektronisk til selskaberne, hvis der ikke er registreret navne- og adressebeskyttelse i CPR. Hvis der er registreret navne- og adressebeskyttelse i CPR, må selskaberne således fortsat skaffe de fornødne oplysninger ved henvendelse til kommunen eller skifteretten.

Til § 1, nr. 14

Det foreslås, at der skabes hjemmel til, at forsikringselskaber og pensionskasser omfattet af lov om finansiel virksomhed, samt pengeinstitutter ved administration af opsparing i pensionsøjemed i henhold til lov om finansiel virksomhed med henblik på at udfinde en eventuel samlever til en afdød fra en kommune kan få oplyst navn og adresse på en person, som på tidspunktet for en registreret persons død var registreret i CPR med bopæl på samme adresse som afdøde, hvis det herudover fremgår af CPR, at afdøde og vedkommende person har eller har haft fælles børn.

Baggrunden herfor er, at bl.a. forsikringsaftalelovens bestemmelser om fastlæggelsen af begrebet ”nærmeste pårørende” blev ændret ved lov nr. 516 af 6. juni 2007 om ændring af forsikringsaftaleloven og forskellige andre love. Med virkning fra den 1. januar 2008 er samlevere således efter forsikringsaftalelovens § 105a, stk. 1, i rækkefølgen af nærmeste pårørende sidestillet med ægtefæller.

I § 105 a, stk. 2, er fastlagt nærmere kriterier for, hvornår en person har status som samlever. For at blive betragtet som samlever skal vedkommende leve sammen med forsikringstageren på fælles bopæl og enten vente, have eller have haft et barn sammen med forsikringstageren eller have levet sammen med forsikringstageren i et ægteskabslignende forhold på den fælles bolig i de sidste 2 år før dødsfaldet. Der er dog særlige undtagelser ved midlertidigt ophold i en anden bolig eller ved ophold på institution.

Efter gældende ret kan der af en kommune fra CPR efter CPR-lovens § 43, stk. 2, udleveres oplysning om en afdød persons slægtskabsforhold til de anførte forsikringselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter til brug for udbetaling af en forsikringssum til en begunstiget. Der er imidlertid ikke i CPR-lovens § 42, stk. 3, hjemmel til at udlevere oplysninger om afdødes eventuelle samlever, og de anførte forsikringselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter er derfor henvist til at rette henvendelse til skifteretterne herom.

Der er fra de anførte forsikringselskaber m.fl. fremsat ønske om, at der skabes hjemmel til at få udleveret oplysninger fra CPR fra en kommune med henblik på at kunne identificere en samlever. Ved lovforslaget efterkommes dette ønske i det omfang, den formodede samlever

var registreret på samme bopæl som afdøde, og de pågældende derudover har eller har haft børn sammen, jf. ovenfor.

Det er ikke fundet hensigtsmæssigt at skabe hjemmel til, at der altid kan udleveres oplysninger fra CPR om de personer, der på dødstidspunktet var registreret med bopæl i CPR på samme adresse som afdøde. Baggrunden herfor er, at det ikke, ud over de tilfælde, der er omfattet af nærværende lovforslag, ud fra oplysningerne i CPR med tilstrækkelig sikkerhed kan lægges til grund, at der er tale om en samlelever. Der kan således været tale om to personer, der deler bopæl, eller den ene blot er logerende m.m. Der kan ligeledes være flere end to personer registreret med bopæl i CPR på samme adresse.

I de tilfælde, der ikke er omfattet af den foreslåede udvidelse at retten til at få udleveret oplysninger fra CPR, må de anførte forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter fortsat på anden vis, f.eks. via henvendelse til skifteretten søge afklaret, om der en eventuel samlelever efter afdøde.

Til § 1, nr. 15

Den gældende bestemmelse i § 44, stk. 1, indebærer et forbud mod at videregive oplysninger modtaget efter lovens § 42, stk. 3-5, og § 43 til andre private. Formålet hermed er at sikre, at de almindelige personoplysninger, som registreres i CPR, hentes direkte i CPR, således at de meddelte oplysninger er aktuelle og korrekte. Bestemmelsen indebærer endvidere et forbud mod, at oplysninger fra CPR videregives til private, som muligvis ikke selv efter CPR-loven ville have adgang til disse oplysninger.

Efter CPR-lovens § 45 har enhver ret til hos en kommune at få oplyst navne på personer, der ifølge CPR er tilmeldt i en bolig, som den pågældende dokumenterer at være (med)ejer eller lejer af. Retten til at få sådanne oplysninger udleveret gælder også for tilmeldte personer, som har navne- og adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 28.

Oplysninger udleveret efter § 45, herunder oplysninger om navne på personer, som har navne- og adressebeskyttelse, er i dag ikke omfattet af videregivelsesforbuddet i § 44, stk. 1.

Ved den foreslåede bestemmelse bliver også oplysninger udleveret efter § 45 omfattet af videregivelsesforbuddet i § 44, stk. 1. Oplysninger om navne på personer, der ifølge CPR er tilmeldt i en bolig, som den pågældende dokumenterer at være (med)ejer eller lejer af, vil således med den foreslåede bestemmelse ikke uden videre kunne videregives til andre private. En sådan videregivelse af oplysninger modtaget efter § 45 bliver dermed også omfattet af straffebestemmelsen i CPR-lovens § 57, stk. 1, nr. 4, hvorefter den, der overtræder § 44, kan straffes med bøde.

Til § 1, nr. 16

Med lovforslaget foreslås det, at det beløb, en kommune maksimalt kan opkræve til dækning af sine omkostninger ved videregivelse af enkeltoplysninger fra CPR til private efter CPR-lovens §§ 42, 43, 45 og 46, forhøjes fra 50 kr. til 75 kr. Baggrunden herfor er, at der ikke er sket en regulering af beløbet siden 1993, og at beløbet ikke længere kan anses for at stå i et rimeligt forhold til de omkostninger, der er forbundet med en kommunes videregivelse af enkeltoplysninger fra CPR. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.5.

Til § 1, nr. 17

Med henblik på, at det foreslåede beløb, der maksimalt af en kommune kan opkræves ved videregivelse af enkeltoplysninger fra CPR til private efter CPR-lovens §§ 42, 43, 45 og 46, fremadrettet følger udviklingen i de kommunale omkostninger, foreslås det, at det foreslåede beløb på 50 kr. fra og med 2014 årligt reguleres med pris og lønudviklingen for den kommunale sektor.

Til § 1, nr. 18

Slægtskabsregistreringer i CPR finder alene sted som oplysninger om personnumre på vedkommendes mor, far og børn samt oplysninger i feltet for indehavere af forældremyndigheden over mindreårige med angivelse af mor og far.

Med den foreslåede bestemmelse præciseres det, at der under slægtskabsoplysninger i CPR alene registreres oplysninger om personnumre på mor, far og børn, samt angivelse af mor og far i feltet for indehavere af forældremyndigheden over mindreårige, og ikke f.eks. navne eller adresser på de pågældende slægtninge.

Til § 1, nr. 19

I overensstemmelse med de specielle bemærkninger til forslaget § 1, nr. 18, foreslås det, at det præciseres, at der alene i CPR registreres oplysninger om personnumre på ægtefæller og registrerede partnere i CPR.

Til § 1, nr. 20

Forud for CPR-lovens vedtagelse i 2000 havde en række kommuner den praksis, at de i kontaktadressefeltet i CPR registrerede eventuelle kontaktpersoner i forbindelse med behandling af dødsboer. Denne praksis blev ikke lovfæstet ved vedtagelsen af CPR-loven i 2000. CPR-loven indeholder således ikke hjemmel til i CPR at registrere en kontaktperson i forbindelse med et dødsboskifte.

Det har i praksis vist sig, at der fortsat er behov for i CPR at registrere eventuel kontaktadresse i forbindelse med behandling af et dødsbo, da dette ofte efterspørges af både udpegede bobestyrere og de arvinger, der har fået udlagt et bo til privat skifte. Det foreslås derfor, at der gives mulighed for i forbindelse med behandling af et dødsbo at registrere enten skifteretten, en udpeget bobestyrer eller en, efter dødsboskiftelovens § 25, stk. 6, befuldægtiget arving i et bo udlagt til privat skifte som kontaktadresse i CPR.

Efter dødsbobehandlingens afslutning skal registreringen i CPR slettes. Ved meddelelse fra den pågældende kontaktperson om, at boet er afsluttet, slettes registreringen i CPR af den registrerende myndighed. Hvis der ikke er modtaget en sådan besked, slettes den pågældende registrering automatisk efter 3 år ved den registrerende myndigheds foranstaltning.

Til § 1, nr. 21

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som en følge af lovforslaget § 1, nr. 18.

Til § 2

Til § 2, nr. 1

Med bestemmelsen foreslås det, at en kommunalbestyrelse kan overlade opgaver vedrørende udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort samt anden dokumentation for, at en person er omfattet af dansk sygesikring, jf. EU-regler om koordinering af de sociale sikringsordninger til personer, som tager bopæl eller fast opholdssted i kommunen, til en anden kommunalbestyrelse i et ICS.

En kommunalbestyrelse, der har overladt opgaver vedrørende tildeling af sundhedskort m.v. til en anden kommune efter den foreslåede bestemmelse, vil til enhver tid kunne vælge at kalde delegationen tilbage og således fremover varetage opgaven selv.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2013.

Til § 4

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Lovens territoriale gyldighedsområde følger hovedlovenes territoriale gyldighedsområder. For ændringerne af både CPR-loven og sundhedsloven indebærer dette, at ændringerne ikke gælder for Færøerne og Grønland. Ændringerne af CPR-loven kan helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger, jf. § 4, stk. 2.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lovbekendtgørelse nr. 878 af 14. september 2009 om Det Centrale Personregister, foretages følgende ændring:

§ 3. ---

Stk. 4. Enhver har ved henvendelse til en kommune ret til at få en attestation for sit personnummer mod betaling af indtil 52 kr. Kommunalbestyrelsen kan kræve betalingen erlagt forud for attestationen.

1. I § 3, *stk. 4*, ændres ”52 kr.” til: ”75 kr.”.

2. I § 3, *stk. 4*, indsættes efter 1. pkt. som nyt 2. *pkt.*:

”Beløbet reguleres fra og med 2011 med pris- og lønudviklingen for den kommunale sektor.”

§ 6.---

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen afgør, om en anmeldt flytning opfylder betingelserne for at blive registreret, jf. kapitel 4-6. Kommunalbestyrelsen må ikke registrere en person på en adresse, hvis der er tvivl om, hvorvidt vedkommende bor eller opholder sig der, jf. stk. 1 og 2, men skal først undersøge sagen, herunder ved anvendelse af reglerne i § 10, stk. 2 og 3.

3. I § 6, stk. 3, indsættes som 4. pkt.:

”Kommunalbestyrelsen kan dog anvende bestemmelsen i § 10, stk. 2, nr. 2, ved enhver anmeldelse af flytning til en adresse, hvor der i forvejen er registreret andre.”

4. I § 6 indsættes som *stk. 6*:

”*Stk. 6.* En kommunalbestyrelse kan efter aftale helt eller delvist overlade opgaver vedrørende registrering af indrejse i CPR af personer, der tilflytter kommunen fra udlandet og betjenes i et International Citizen Service, til en anden kommunalbestyrelse, som i et International Citizen Service varetager opgaver vedrørende registrering af indrejse i CPR.”

5. § 8 affattes således:

§ 8. Kommunalbestyrelsen skal registrere et barn, hvis forældre ikke har samme bopæl, med bopæl hos den af forældrene, som barnet opholder sig mest hos, uanset hvem af forældrene der har forældremyndigheden.

Stk. 2. Opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, skal kommunalbestyrelsen registrere barnet hos den af forældrene, som har forældremyndigheden, medmindre forældrene ved deres underskrift erklærer sig enige om, at barnet skal registreres hos den anden. Har forældrene fælles forældremyndighed, skal kommunalbestyrelsen registrere barnet hos den af forældrene, som disse ved deres underskrift erklærer sig enige om.

Stk. 3. Opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, som på trods af fælles forældremyndighed ikke er enige om registreringen, skal barnet registreres med bopæl hos den af forældrene, der er udpeget som bopælsforælder efter §

” § 8. Kommunalbestyrelsen skal registrere et barn, hvis forældre ikke har samme bopæl, med bopæl hos den af forældrene, som barnet opholder sig mest hos, uanset hvem af forældrene der har forældremyndigheden eller er bopælsforælder efter forældreansvarsloven.

Stk. 2. Opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, skal kommunalbestyrelsen registrere barnet hos den af forældrene, som har forældremyndigheden alene, medmindre forældrene overfor kommunen erklærer sig enige om, at barnet skal registreres hos den anden.

Stk. 3. Opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, og har forældrene fælles forældremyndighed,

17, stk. 1, eller § 25, stk. 1, i forældreansvarsloven. Er der ikke udpeget en bopælsforælder efter § 17, stk. 1, eller § 25, stk. 1, i forældreansvarsloven, forbliver barnet registreret på den adresse, barnet havde, før uenigheden opstod, hvis denne adresse er en af de angivne adresser¹⁾.

skal kommunalbestyrelsen registrere barnet hos den af forældrene, som forældrene overfor kommunen erklærer sig enige om. Enighed anses herudover at foreligge ved dokumentation overfor kommunen af

- 1) indgåelse af retsforlig om barnets bopæl,
- 2) indgåelse af en aftale om barnets bopæl overfor statsforvaltningen,
- 3) indgåelse af en aftale om barnets bopæl, når det i aftalen udtrykkeligt er bestemt, at aftalen kan danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse, eller
- 4) at den ene forælder overfor statsforvaltningen har accepteret at være samværsforælder.

Stk. 4. Opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, som på trods af fælles forældremyndighed ikke efter stk. 3, kan anses at være enige om registreringen af barnets adresse i CPR, skal barnet registreres med bopæl hos den af forældrene, der efter en stillingtagen efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, er bopælsforælder. Er der ikke taget stilling til spørgsmålet om bopælsforælder efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, forbliver barnet registreret på den adresse, barnet havde, før uenigheden opstod, hvis denne adresse er en af de angivne adresser.

Stk. 5. Opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, som på trods af fælles forældremyndighed ikke efter stk. 3 kan anses for at være enige om registreringen af barnets adresse i CPR, og er ingen af de angivne adresser barnets hidtidige adresse, følger barnets bopælsregistrering bopælen for den forælder, som barnet forud for uenigheden havde fælles adresse med, hvis der ikke er taget stilling til spørgsmålet om bopælsforælder efter

forældreansvarslovens § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1. Er ingen af de angivne adresser barnets hidtidige adresse, og havde barnet forud for uenigheden fælles adresse med begge forældre, registreres barnet i CPR med bopæl i kommunen, men som fraflyttet den tidligere adresse, jf. § 6, stk. 4, indtil der er taget stilling til spørgsmålet om bopælsforælder efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, eller der opnås enighed mellem forældrene om registrering af barnets bopæl, jf. stk. 3.

§ 13.---

Stk. 2. Inden registreringen af en flytning for et barn, der hidtil har haft fælles bopæl med begge forældre, skal der gives en ikke medflyttende forælder mulighed for at udtale sig, hvis vedkommende ikke er (med)underskriver af flytteanmeldelsen. Tilsvarende gælder inden registreringen af en flytning for et barn, som hidtil har haft fælles bopæl med den ene af forældrene, hvis denne forælder ikke flytter med og heller ikke er (med)underskriver af flytteanmeldelsen.

Stk. 3. Hvis der ved anmeldelsen af de flytninger, der er omfattet af stk. 2, samtidig anmodes om navne- og adressebeskyttelse, jf. § 28, på barnets tilflytningsadresse, skal forelæggelsen altid foretages af fraflytningskommunen, som herunder ikke må oplyse tilflytningsadressen. Indenrigs- og socialministeren fastsætter nærmere regler herom.

§ 16.--

6. § 13, stk. 2, ændres to steder "er (med)underskriver af flytteanmeldelsen" til: "overfor kommunen har accepteret den anmeldte flytning"

7. § 13, stk. 3, affattes således:

"Stk. 3. Hvis der samtidigt med anmeldelsen af en flytning, der er omfattet af stk. 2, anmodes om navne- og adressebeskyttelse, jf. § 28, på barnets tilflytningsadresse, må den anmeldte tilflytningsadresse og -kommune, ikke oplyses til den ikke medflyttende forælder under sagens behandling, herunder i den endelige afgørelse. Hvis der anmeldes flytning til en anden kommune, skal forelæggelsen af flytteanmeldelsen for den af forældrene, der ikke flytter med, altid foretages af fraflytningskommunen, som tillige skal træffe den endelige afgørelse om, hvorvidt flytningen af barnet skal godkendes, samt meddele dette til sagens parter og tilflytningskommunen. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler herom."

8. I § 16 indsættes som *stk. 7*:

"Stk. 7. Personer, der fra udlandet flytter til en kommune, hvor kommunalbestyrel-

sen i medfør af § 6, stk. 6, har overladt opgaver vedrørende registrering af indrejse til en anden kommunalbestyrelse, og som betjenes i et International Citizen Service center, kan anmelde indrejse til kommunalbestyrelsen i den kommune, der i medfør af § 6, stk. 6, har fået overladt opgaver vedrørende registrering af indrejse i et International Citizen Service.”

9. I § 24, stk. 3, indsættes efter ”§ 4.”: ”og § 5.”.

§ 24.—

Stk. 3. Under ophold i udlandet omfattet af stk. 1, 4. pkt., stk. 5 og 6, har vedkommende ret, men ikke pligt, til i CPR at få registreret den til enhver tid aktuelle udenlandsadresse som supplerende adresse.

§ 29.---

Stk. 1. Enhver har ret til ved henvendelse til sin bopælskommune at få registreret lokalvejviserbeskyttelse i CPR, således at vedkommende ikke optages i lokale vejvisere, jf. § 47.

10. § 29, stk. 1, affattes således:

”Enhver har ret til ved henvendelse til sin bopælskommune at få registreret lokalvejviserbeskyttelse i CPR, således at vedkommendes navn og adresse ikke udleveres fra CPR til brug for optagelse i lokale vejvisere, jf. § 47.”

§ 33.---

Stk. 1. Offentlige myndigheders enkeltforespørgsler om oplysninger fra CPR skal rettes til en kommunalbestyrelse, som til dækning af sine omkostninger kan opkræve indtil 27 kr. pr. forespørgsel, jf. dog stk. 3.

11. I § 33, stk. 1, ændres ”27 kr.” til: ”50 kr.”.

12. I § 33, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

”Beløbet reguleres fra og med 2011 med pris- og lønudviklingen for den kommunale sektor.”

12. § 38, stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. Forsikringsselskaber og pensionskasser omfattet af lov om finansiel virksomhed samt pengeinstitutter ved administration af opsparing i pensionsøjemed i henhold til lov om finansiel virksomhed, har, ud over oplysningerne i stk. 2, ret til at få leveret oplysninger om civilstand og civilstandsdato, bortset fra

§ 38.—

Stk. 3. Forsikringsselskaber og pensionskasser omfattet af lov om finansiel virksomhed samt pengeinstitutter ved administration af opsparing i pensionsøjemed i henhold til lov om finansiel virksomhed,

har, ud over oplysningerne i stk. 2, ret til at få leveret oplysninger om civilstand og civilstandsdato, bortset fra oplysning om separation.

§ 42.—

Forsikringselskaber og pensionskasser omfattet af lov om finansiel virksomhed samt pengeinstitutter ved administration af opsparing i pensionsøjemed i henhold til lov om finansiel virksomhed, har ud over oplysningerne angivet i stk. 2 ret til at få oplyst vedkommendes civilstand og civilstandsdato, bortset fra oplysning om separation, samt de oplysninger om dennes slægtskabsforhold, herunder om slægtninges navne og adresser efter § 28, der er nødvendige for at udbetale en forsikringssum til den begunstigede.

§ 44.---

Stk. 1. Oplysninger modtaget efter § 42, stk. 3-5, og § 43 må ikke videregives til andre private, medmindre det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov. Ved videregivelse af navne- og adresseoplysninger efter § 42, stk. 5, og § 43, stk. 1, skal oplysninger om eventuel navne- og adressebeskyttelse, jf. § 28, tillige videregives.

§ 51.---

Stk. 2. For hver enkelt forespørgsel efter §§ 42, 43, 45 og 46 kan kommunalbestyrelsen opkræve indtil 52 kr. til dækning af sine omkostninger. Kommunalbestyrelsen kan ligeledes kræve samtlige omkostninger, der er forbundet med videregivelse efter § 47-50, dækket af modtageren. Kommunalbestyrelsen kan forlange betalingen erlagt forud for besvarelsen af forespørgslen eller videregivelsen.

Bilag 1---

oplysning om separation, samt ved registrering i CPR af vedkommendes død tillige oplysning om navn og adresse på afdødes efterlevende ægtefælle eller registrerede partner, medmindre der er registreret beskyttelse af navn og adresse efter § 28.”

14. I § 42, stk. 3, indsættes som et nyt 2. pkt.:

”De nævnte forsikringselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter har til samme formål ret til at få oplyst navn og adresse på en person, der på tidspunktet for den registreredes død var registreret med bopæl i CPR på samme adresse som afdøde, såfremt afdøde og vedkommende person har eller har haft fælles børn, der er registreret i CPR som børn af de pågældende.”

15. I § 44, stk. 1, 1. pkt. ændres ”§ 43” til: ”§§ 43 og 45”. I 2. pkt. slettes: ”og”, og efter ”§ 43, stk. 1,” indsættes: ”og § 45”.

16. I § 51, stk. 2, ændres ”52 kr.” til: ”75 kr.”.

17. I § 51, stk. 2, indsættes som nyt 2. pkt.:

”Beløbet reguleres fra og med 2012 med pris- og lønudviklingen for den kommunale sektor.”

2. pkt. bliver herefter 3. pkt.

18. Bilag 1, nr. 7, affattes således:

”Slægtskabsoplysninger: Oplysning om

7) Slægtskabsoplysninger: Oplysninger om mor, far, børn, samt forældremyndighedens indehavere.

personnummer på mor, far og børn, samt angivelse af mor og far i feltet for indehavere af forældremyndigheden over mindreårige.”

8) Civilstandsoplysninger: Oplysninger om ugift, gift, fraskilt, enke eller enkemand, registreret partner, opløsning af registreret partnerskab, længstlevende partner eller død samt oplysning om ægtefælle eller registreret partner og om separation. Tidligere civilstandsoplysninger bevares i CPR (historisk).

19. I *Bilag 1, nr. 8*, indsættes i 1. pkt. før ”ægtefælle”: ”personnummer på”.

17) For de i nr. 1-16 nævnte oplysninger registreres endvidere ajourføringstidspunkt, gyldighedsstart og eventuel slutdato m.m. samt den myndighed, som har godkendt eller ajourført registreringen, og eventuel særlig dokumentation for en given oplysning samt visse tekniske styredata.

20. I *Bilag 1* indsættes som nyt *nr. 17*:

”17) Eventuel kontaktadresse i forbindelse med behandling af et dødsbo: I forbindelse med behandling af et dødsbo kan enten skifteretten, en udpeget bobestyrer eller en, efter dødsboskiftelovens § 25, stk. 6, befuldmægtiget arving i et bo udlagt til privat skifte registreres som kontaktadresse i CPR.”

Bilag 1, nr. 17, bliver herefter *nr. 18*.

21. I *Bilag 1, nr. 17* som bliver *nr. 18*, ændres ”nr. 1-16” til: ”nr. 1-17”.

§ 2

”*Stk. 8*. En kommunalbestyrelse kan efter aftale helt eller delvist overlade opgaver vedrørende udstedelse af beviser for ret til ydelser efter loven, jf. stk. 1, EU-sygesikringskort og anden dokumentation for, at en person er omfattet af dansk sygesikring, der udstedes med hjemmel i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger til personer, der tilflytter kommunen fra udlandet og betjenes i et International Citizen Service, til en anden kommunalbestyrelse i et International Citizen Service.”